

“ನಾನು ಬಲು ಪಯನ್ನಾಡವ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?”

(2 ಅರಣ 1)

ಎಂಬುದನ್ನು ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿತವಾದ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು 2 ಅರಣು 1ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ನುಜಾಜಿಯಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಂತ ಎಂಬುದನ್ನು ಜೀವನದ ಕಥೆಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಕಾನ್ಸ್ ನಸ್ನಿದೇಶದ 2ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರಂತೆ ನಾವು ಶೈಲೇಹಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ನಾವು ವಿಜಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ: (1) 2 ಅರಣು 1ನ್ನು ನಾವು ಜಿಷ್ಟುಜಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮೆ ನರಣೀಯ ಅರ್ಥಾತ್ ವಾಗುತ್ತದೆ. (2) ಎಂಬುದನ್ನು ಜೀವನದ ಬಗೆಗಿನ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಪ ಕೆಲ ಹಾರಗಳು ಇತರೆ ಭಾಗಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುಪುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಇವನ್ನು ದೇವರೇ ನಮಗಾಗಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. (3) ಹಿಂದಿನ ಹಾರಗಳಲ್ಲ ನಾವು ಕೆಲ ನಡಿಲವಾದ ಕೊನೆಗೆಂಬ್ರನ್ನು ಜಿಷ್ಟಿಸ್ತೇವೆ ಅವುಗಳ ಇಲ್ಲಿಟ್ಟಿವೆ.

ಇಲ್ಲ ನಾವು ಮೂರು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಬ್ಬರು ನಮ್ಮೆ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮೂರನೆಯಿವರು ಒಂದು ನಮ್ಮೆ ಚಿಲ್ಡರ್ಸ್‌ಕರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಕೊನೆಯ ವೃತ್ತಿಯತ್ತ ನೋಡುವರಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮೆ ಹಾರವನ್ನು ನೋಡುವಾ.

ಉತ್ತರ ಇನ್ನಾಯೇಂದ ತಿರುಗಿಟ್ಟ ಅರಣ (1:1-9)

ಈ ತರುಗಿಜದ್ದ ಅರಣನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಷ್ಟುತ್ತು ವರ್ಣಿಸಿತ್ತಾದ ಯಾದ್ವಿವನ್ನು ನಾಲಿದ್ದವನೂ ಆದ ಆಹಾರಣ್ಯ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತನ ಮಗನಾದ (ಬಹುಶಃ ಆತನ ಹಿಂತಿಯ ಮಗನು) ಅಹಜ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅಹಜ್ಯನು ಮಾಡಿದ ಮೂರು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ.

ಅಹಜ್ಯನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಲ್ಕಿಸಿದನು. ಆತನ ಕಥೆಯು 1 ಅರಣು ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಘೂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ:

ಅರಣನು (ಆಹಾರನು) ನಾಯಲು ಅವನನ್ನು ನಮಾಯ್ತೆ ತಂದು ಅಲ್ಲ ನಾಮಾಧಿ ಮಾಡಿದರು. ದೇವರಾಸಿಯರು ನಾನುನಮಾಡುವ (ಈಗ ವೇಷ್ಯಯರು ಅಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮೈಯನ್ನು ತೊಡೆಯಿಸುತ್ತಾರೆ) ಕರೆಯಲ್ಲ ಅವನ ರಥಪನ್ನು ತೊಡೆಯಿತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾಯಗಳು ಬಂದು ಅದರಿಂದ ರಕ್ತಪನ್ನು ನೆಕ್ಕಿಪು: ಹಿಂಗೆ ಯಿಹೋವನು ಹೇಳದ ಮಾತು ನೆರವೇಲತು ... ಆಹಾರನು ಹಿತ್ಯಗ್ರಹ ಬಜಗೆ ನೆರಲು ಅವಸಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಮಗನಾದ ಅಹಜ್ಯ ಎಂಬವನು ಅರಣನಾದನು (1 ಅರಣು 22:37, 38, 40).

ಅಹಜ್ಯನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತದಿಂದ ಕಲಯಬೇಕಿತ್ತು. ಆತನು ಬೇಕಿದಂತೆಲ್ಲ, ಮೂರುವರೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ; ಕರ್ಮೀಲ ಬೆಂಬುದಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬಾಳನ ತ್ವರಾದಿಗಳ ನಂಹಾರ; ಮತ್ತು ನಾಬೋಽತನ ಧ್ರುವೆಂಬವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ

ಬಂದ ಶಾಹೆ, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೂರುವರ್ಣಗಳ ಬಲವಾದ ಕ್ಷಮೆ ಹಿಂಗೆ ಆತನು ಎಲ್ಲಾಯನ ಬಗೆಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರುವರೆಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಿಷಿತವಾಗಿ ಆತನು ಇದಲಂದ ವೀನನ್ನು ಕಡಯಿಲ್ಲ.

ಯೆಹೋಧರ ಅರಸನಾದ ಯೆಹೋಳಜಾಕಾಪನ ಆಜಕೆಯ ಹದಿನೇಳನೆಯ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಆಹಾಬನ ಮಗನಾದ ಅಹಜ್ಯ ಎಂಬವನು ಅರಸನಾಗಿ ನಮಾಯಿದಲ್ಲ ಎರಡು ವರುಷ ಆಜದನು. ಇವನು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾರನ್ನು¹ ಹಾಬಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದ ನೆಬಾಪನ ಮಗನಾದ ಯಾರೇಖಾಘಾಮನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತರದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನಡೆದು ಯೆಹೋವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ದೊಂಡಿಯಾದನು (1 ಅರನು 22:51, 52).

ಆತನು “ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನಡೆದನು” ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಲ ಹೀನತೆಯನ್ನು ವಂಶಪಾರಂಪರೆಯವಾಗಿ ಹಡೆದಿದ್ದನು. ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾಗಿ, ಆತನು “ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ... ನಡೆದನು” ಇದೊಂದೇ ನಾಲ್ಕ ವಿವರಣೆಯು ಬೈಬಿಲನಲ್ಲ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆತನ ತಾಯ ಈಜಬೇಳಲು, ಇನ್ನೂ ಅರಮನೆಯಲ್ಲ ವಾಸಿನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನೂ ನಹ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾರನ್ನು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯಿತ್ತು ನಡೆಸಿದ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರ ಉತ್ತರ ರಾಜ್ಯದ ಹೊಡಲ ಅರಸನಾದ “ಯೆಹೋಖಾಘಾಮನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದನು.” “ಹಿಂಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ ಬಾಳ ದೆವರನ್ನು ಪ್ರಾಜಸಿ (ತಾಯಿಯಂತೆ ಮಗನು) ಇನ್ನಾಯೇ ಲ್ಲಾ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನನ್ನು ರೇಗಿ ಸಿದನು” (ಪಜನ 53).

ತಕ್ಕಣವೆ ನಮಸ್ಯೇಯ ಎದುರಾಯಿತು: “ಆಹಾಬನು ಮರಣಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಹೋವಾಬ್ಯರು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿಜಡ್ಡರು” (1:1).² ಹೋವಾಬ್ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರ ಹಾಬಲ್ಯದಲ್ಲ ಬಹುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದಿತ್ತಿ:³ ಅವರು ಈಗ ತಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಹಡೆದರು.⁴ ಹೆಸರಾಂತ ಹೋವಾಬ ಕಲ್ಲು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರು ನೋಡು ಹೋದಂತಹ ಈ ನ್ಯಾತಂತ್ರದ ಹೋಲಾಪದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವಂತದ್ವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅಕ್ರಮಣದಲ್ಲ ಏಳುನಾಬಿರ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲ ಪುರುಷರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು; ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನು ಈ ತಿರುಗಿಜಡ್ಡ ಅರಸನ ಅಲ್ಲ ಆಜ್ಞಕೆಯ ಅಂತ್ಯ ನಬಿಹಿಸಿದ ಒಂದು ಷಟನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಹರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅಹಜ್ಯನು ಶ್ರೀಷ್ಠ ವೈಘ್ಯನನ್ನು ಅವಶಾಸಿಸಿದನು: “ಅಹಜ್ಯನು ನಮಾಯಿದಲ್ಲ ತನ್ನ ಮೇಲುಪ್ಪಲಿಗೆಯ ಜಾಳಾಂಧರ ಕಿಟಕಿಯಂದ ಜಡ್ಡ ಅನ್ನಸ್ಥನಾದನು” (ಪಜನ 2 ಎ). ಅಹಜ್ಯನು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲ ಹ್ರಾಯಿಃ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲ ಇದ್ದನು. ಆತನು ತರೆದ ಕಿಟಕಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮೇಲುಪ್ಪಲಿಗೆಯ ಹೋಜೆಯಲ್ಲ ಇದ್ದನು. ಈ ಕಿಟಕಿಗಳು ಜಾಲಲ ಕೆಲಸದಪ್ರಗಳಿಂದ ಹೊದಿಸಿದ, ಕಟ್ಟಗಳ ಅಲಂಕಾರಕ ರಂಗ್ರಾಂಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಲಂಕಾರಕಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದಂತಹ ಹಿಂಗೆ ಅಹಜ್ಯನ ಕಿಟಕಿಯ ಅಂಜಿನಲ್ಲ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನು ಜಾಲಿಗ ಅತಕೊಂಡಯೆ ಅದು ಜಡ್ಡ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಆತನು ಜಡ್ಡನು. ಆತನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡನು ಮತ್ತು ಆತನು ವಾಸಿಯಾಗಲ್ಲ.

ದೃವಿತ ಕೊಡುಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳ ಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು.⁵ ಇರಬಹುದು, ಕೆಂಪಲ ಇರಬಹುದು, ಹೇಗೋಂ, ಈ ಆತಸ್ಸಿಕಪು ಅಹಜ್ಯನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಜಾರಣಕನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಇದು ಅಹಜ್ಯನಿಗೆ ಯೆಹೋವ ನಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಮಯವಾಗಿತ್ತು “ನಾನು ಬಾಧೆಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದಿಲಂದ ಇದು ನನಗೆ ಒಕ್ಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳುವಂತೆ “ಕಣ್ಣನುಭವವು

ಹಿತಕರವಾಯಿತು” (ಹಿತನ 119:71). ಇದು ಅಹಜ್ಯನು ಅಲಿಗಿ ಬರಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಮಯವಾಗಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಬದಲಾಗಿ, ಅತನು ದಿವ್ಯ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಅವಶ್ಯಾಸಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ಸೆವಕರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ “ನೀವು ಎಕ್ಕೊನಿನ ದೇವರಾದ ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬನ ಸನ್ಸ್ಕಿರ್ತಿಗೆ ಹೊಗಿ ನಾನು ಈ ಅಪ್ಸ್ಟಾನ್‌ತೆಯಂದ ವಾಸಿಯಾಗುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಜಾಲಿಸಿಲ” (ಪಜನ 2:2) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬನು” ಇದೊಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಹೊದಲ ಭಾಗವು ನಾವು ಕರ್ಗಾಗೆಲೇ ಗುರುತಿಸಿದಂತಹ “ಭಾಷ್ಯ” ಎಂದು ಇದ್ದು ಇದು ಕರ್ಜಬೆಲಳಿಂದ ಪರಿಣಯಿಸಿದ ದೇವರಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹೆಸರಿನ ಅರ್ಥವು “ಕರ್ತನು” ಅಥವಾ “ದೇವರು” ಎಂದಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವಾದ “ರ್ಯಾಂಬಾಬ” ಕ್ರಿಯಾಪದದಿಂದ ಬಂದ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ಹೊಗೆನುವದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೇರಾಡುವ ಎಂಬಭಾವನ್ನು ತೋಡುತ್ತದೆ. “ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬ” ಇದರ ಅಕ್ಷರ ನಹ ಅರ್ಥವು “ಹುಳಿಗಳ ದೇವರು” ಎಂದು. (ಅನೇಕ ಮತ್ತು ಅ ನಮಯದಲ್ಲ ಈ ಹೆಸರಿನ ಕಾದಂಬಲಿಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಬಯನುವರಾಗಿದ್ದರು.)⁶

ಭಾಷನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ದೇವರೆಂದು ಹಲಗಿಸಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬನು ಸ್ಥಾಯಿ ರೂಪ ವಾಗಿದ್ದ ಹುಳಿಗಳ ಸಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದನು. ಹೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲ, ಅದು ಅಪ್ಪೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತನ್ನು ತೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಳು ಅತಿ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ.⁷ ನಾವು ಅದನ್ನು ಜಜ್ಞಬಹುದು ಅಥವಾ ಹುಳಿಗಳ ಶಿಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿಂಹದಿನಬಹುದು. ನಷ್ಟುಜ್ಞ ತೆಲವರು ಅಲ್ಲ ಸ್ವಜ್ಞತೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಇದ್ದವು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿಗೆ ತೆಲಪರದೆಗಳು ಇದ್ದವು; ಎಂದು ನೆನಪುಮಾಡಿತೋಷ್ಟುತ್ತಾರೆ; ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ, ಹುಳಿಗಳ ಬಲು ಗಮನಾರ್ಥಾದವರುಗಳ ಅಗಿದ್ದವು.

ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಥೆಯು, ಉಂಟದ ಮೇಜಿನ ಮರ್ದುದಲ್ಲ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಡಬನ್ನು ತೋಲಿ ನುತ್ತೆ “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲ ಒಣದ್ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ ಕಡುಬುಗಳವೇ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಒಬ್ಬ ಅತಿಥಿ ಬೋಧಕನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅತಿಥೆಯಳಿ (ಗೃಹಕಿ) ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಕಡುಬಿನ ಮೇಲೆ ಅಡಿನುತ್ತಾ ಹುಳಿಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ದಾರ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಇದು ಒಣದ್ರಾಷ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲದ” ಬದಲಾಗಿ “ಇದು ಕನ್ಸ್ವರ್ಡ್ ದಿಂದ” ಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದು ಆಕೆಯ ಹೇಳಿದಳು.

ಅನ್ನೇಲಯಾದ ಬಿಶನಲಯಾಗಿರುವಂತ ನಾನು ಆದೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಳದಾಗ ಅಲ್ಲ ಕೇವಲ ಕಂಪ್ಲಿಮಿಗಳ ಇದ್ದವು. ಈ ಕ್ರಿಬಿಕಿಂಗಳ ತಂಪನ್ನು ಬಯನುವಂತಪುಗಳಾಗಿದ್ದವು ಅಗಿದ್ದವು. ಇದರ ಅರ್ಥವು ಅವು ಮನುಷ್ಯನ ಬೆವರು ಬರುವಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಕಣ್ಣು ಮಾಗು, ಬಾಯಿ, ಅಥವಾ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅಕ್ರಬಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ನಾಲಿ ಅನ್ನೇಲಯನ ಪಟ್ಟಣದ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದೀಪದಲ್ಲಿನ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಜರದ ಒಂದು ಗುಂಪು ಒಂದು ಮನೆಯ ಬಾರಿಲನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಾಗ ನಾನು ಬಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು. ಅತನೆ ಜಿಜಿಪ್ಪಣ ಹಿಂದುಗಡೆ ಬೆವಲಸಿಂದ ಪದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹುಳಿಗಳ ಇಡೀ ಭಾಗವನ್ನು ಕಹ್ವಾಗಿ ಪರಿಪರಿಸಿದ್ದವು. ಈ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಕೈಯಾಡಿನುತ್ತಾ (ಹುಳಿಗಳನ್ನು ದಾರ ಓಡಿಸಲು) ಇರುವುದನ್ನು “ಅನ್ನೇಲಯನ ನೆಲ್ಲಾಬ್” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬ” ಇದು ಕಿಲಕಿಲಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಶನದ ನಾಮಧ್ಯಾವಿರುವ - ಅಥವಾ (ನಮಾನ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಿರುವ) ದೇವರು ಎಂದು ಅಥವಾ (ನಮಾನ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಿರುವ) ಆ ಕಿಲಕಿಲಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಂತಹ ನಾಮಾರ್ಥಾವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ದೇವರು ಎಂದು ನೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಮಯದಿಂದ, ಭಾಷ್ಯಿಬಾಬನು ಮಳಧನಂಜಕೆಯ ಜಿನರ ಶಾಂತಗಳ ನಾಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಮತ್ತುಯ 12:22-28 ಯೆಂಂಪು ದೆವ್ಯಪನ್ನು ಓಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅತನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾಯುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಫಲನಾಯರು ತಜ್ಞಹಾಕರು, ಆದರೆ “ಅತನು ದೆವ್ಯಗಳ ಬಡಯನಾದ ಬೆಳ್ಳಿಬಾಬನು

ನಹಾದಿಂದ ಮಾಡಿದನು” (ಯತ್ತಾಯ 12:24) ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳ್ಳಿಭಾಬನು ಸ್ವತಾನನು ಅಥವಾ ಸ್ವತಾನನ ಮುಖ ಅಧಿಕಾಲ ಎಂದು ಪರಿಗಳಿನಲ್ಲಿಷ್ಟದ್ದನು, ಮತ್ತು ಅತನ ಹನರು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಜೀವಿತ ನಂಯೋಜನಲಾಗಿತ್ತು.

ಬೆಳ್ಳಿಭಾಬನ ವಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಫಿಳಿಪ್ಪಿಯ ಹಣ್ಣಿಂಬು ಮೆಡಿಟರೇಶನ್‌ನ್ನು ನಮ್ಮುದ್ದರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಲಿನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅಹಜ್ಯನು ಸ್ವಸ್ಥನಾಗ಼ಲ್ಲ, ಅತನು ತನ್ನ ದೂರತರನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಭಾಬನನ ಪ್ರಾಜಾಲಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ತಾನು ತನ್ನ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥನಾಗುತ್ತೇನೋ ಇಲ್ಲಿಂದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಕಳಹಿಸಿದನು. ಕರ್ತನಿಗೆ ಇದು ಅವಮಾನಕರವಾದದ್ದು, ಬಹುಶಃ ಇದು ನಾವೇಜನಿಕವಾದ ಅವಮಾನ, ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನಾಯೀಲನಲ್ಲಿ ಕೇಗಾಗಲೇ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯೇದ್ಯನು ಇದ್ದನು, ಅತನು ಅಹಜ್ಯನ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ಆಗ ಯೆಹೋವಿನ ದೂರತನು ತಿಷ್ಠಿಯನಾದ ಎಣಿಯನಿಗೆ, “ಸಿನು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮಾಯೇದ ಅರನನ ಸೇವಕರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅವಲಿಗೆ - ಸಿಂಪು ಎಕ್ಸ್‌ಲಿನಿನ ದೇವರಾದ ಬೆಳ್ಳಿಭಾಬನನ್ನು ಬಿಜಾಲಿನುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇನು? ಇನ್ನಾಯೀಲರಲ್ಲಿ ದೇವಲಲ್ಲಿಂದೋ?” (ಪಜನ 3).

KJVಯಲ್ಲ “ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯರಲ್ಲಿ ದೇವಲಲ್ಲಿದೆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ಆಯತೇ?” ಎಂದಿದೆ. ಅದು ಅನ್ಯಾ ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಇದು ಮೂಲ ವೇದ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶವು ಎರಡು ಸಿಂಹಿಂದಾರ್ಥಕರಗಳ ಇದಕ್ಕೆ ಬತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವವು ಆಗಿದೆ: “ಸಿನು ಹೇಳುವಂತೆ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯರಲ್ಲಿ ದೇವಲಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇಲ್ಲ, ಹಿಂಗಾಗಿ ಸಿನು ಎಕ್ಸ್‌ಲಿನಿಗೆ ಹೋಗಿರುಬಿ!”

ಎಣಿಯನು ಅಹಜ್ಯವಿಗೆ ಅತನ ತ್ರೈಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತೊಡುತ್ತು “ಆದಕಾರಣ ಅಹಜ್ಯನು ತಾನು ಹತ್ತಿದ ಮಂಜದಿಂದಿಜಿಯದೆ ನಾಯಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೆಹೋವಿನ ಅನ್ನತ್ವನೆ” (ಪಜನ 4:೧) ಎಂದನು. “ಆದಕಾರಣ” ಎಂಬ ಪದವು ನಂಗತಿಗಳ ಕಲಿಮಯವಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬದ್ದನ್ನು ಸೂಜಿನುವುದಾಗಿದೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅರನನು ಯೆಹೋವಿನನ್ನು ಬಿಜಾಲಿಸಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಅತನು ತಾಳೀಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗರೆ, ಅತನ ಆರೋಗ್ಯವು ನುಢಾಲಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅತನ ಶ್ವರ್ಯದಯಿದ ಕಲಿತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅತನು ಸತ್ತನು.

ಎಣಿಯನು ದೇವರ ದೂರತನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು (ಪಜನ 4:೨).

ಅಹಜ್ಯನು ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಬೀದರಿನಲು ತುಯಿತ್ತಿಸಿದ್ದು: “ದೂರತ್ವ ಅರನನ (ಅಹಜ್ಯನು) ಬಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಅರನನು ಸಿಂಪು ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದೇಳೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು?” (ಪಜನ 5). ದೂರತ್ವ ಎಕ್ಸ್‌ಲಿನಿನ ತನಕ ಹೋಗದೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅತನು ಅವಲಿಗೆ “ವಿನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು - ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಮ್ಮನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ನಮಗೆ - ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಹಿಸಿದ ಅರನನ ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಯೆಹೋವಿನ ಹೆನಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿನು ಎಕ್ಸ್‌ಲಿನಿ ದೇವರಾದ ಬಾಳ್ಳಿಭಾಬನನ್ನು ಬಿಜಾಲಿನುವುದಕ್ಕೆ ಕಳಹಿಸಿನುವುದೇನು? ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯರಲ್ಲಿ ದೇವಲಲ್ಲಿಂದೋ ಸಿನು ಹಿಂಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿಲಿಂದ ಹತ್ತಿದ ಮಂಜದಿಂದಿಜಿಯದೆ ನಾಯಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಲ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅರನನು ತಿರುಗಿ ಅವರನ್ನು - ನಿಮಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಹಿಂಗೆ ಕೇಳಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಗೆಂದು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು (ಪಜನಗಳ 6, 7).

ಅವರು, “ಅತನೆಬ್ಬ ರೋಮಗಳಿಳ್ಳಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ನೇರಂಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಜರುದ ನಡಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೊಂಡವನೂ” ಆಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಅತನು ಯಾರು

ವಂದು ಅವರು ತಿಜದಿದ್ದಾದರೆ ಅವರು ನಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಆತನು ಮೂಗನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಹಜ್ಯನು “ಆತನು ತಿಫೀಯನಾದ ಎಲ್ಲಾಯನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 8). ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೆಂದನ್ನು ಜೊಡಿಸುತ್ತು “ಹೀಗೆ ಆ ಮುದಿ ಕತ್ತೆಯು ಇನ್ನೂ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತು ಇರ್ದುನೆಯೇ. ಖಯ ವರ್ಣಗಳಂದಲೂ ನಾನು ಆತನ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳರಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಇರ್ದುನೆಯೇ ನಾವು ಲಕ್ಷೀಕರಿಸಿದ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ತನ್ನ ಮೂಗು ತಾಲಿನುತ್ತಿರ್ದಾನೆಯೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇದು ಅಹಜ್ಯನಿಗೆ ಹಾಶಾತ್ತಾಪಹಡಲು ದೇವರು ಕೆಳಪ್ಪ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರ ದೂತನು ದೇವರ ನಂದೆಳೆವನ್ನು ಕರ್ತೃಹಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ನಂದೆಳದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಯಂಕರ ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ನಂಬಂಧಿತವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತು ವಿಜಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಹಜ್ಜದೇ ಹೊಂದರೇ ಏನೂ ಆಗದು. ಇದು ಈ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂಂದು ಹಲಿಣಾಮ ಜರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ, ಇದು ಅಹಜ್ಯನನ್ನು ಸಿಣಿಗೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. “ಆಗ ಅರನನು ಎಲ್ಲಾಯನನ್ನು ಕರೆತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಜಾಶದಧಿಕತೆಯನ್ನು ಅವನ (ಅಧಿಕತೆಯ) ಬವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಿಗಳಿಡನೆ ಕರ್ತೃಹಿಸಿದನು” (ಪಜನ 9). ಅರನನು “ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತಿರ್ದಾರೆ” ಆದರೆ “ಅದು ನಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು!”

ಉತ್ತರದ ಇನ್ನಾಯೇಂದ ಬಿಲಯುತಾದ ಪ್ರವಾದನೆ (1:9-17)

ಅವರು ವೃಧ್ಧನಾದ ಎಲ್ಲಾಯನನ್ನು ಕಂಡಾಗ “ಆತನು ಬೆಣ್ಣದ ತುದಿಯಿಲ್ಲ ಕೂತಿರ್ದನು” (ಪಜನ 9:1). ಆತನು “ವೃಧ್ಧನಾದ ಎಲ್ಲಾಯನಾಗಿದ್ದನು” ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರುಂಗರಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಆತನು ಈಜಬೀಲ ಮತ್ತು ಆಹಾರರೋಡನೆ ಇರ್ತುತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರುಂಗ ಯಥ್ರಾದಿದ್ದನು. ಈಗ ಇದು ಈಜಬೀಲಳ ಮತ್ತೆಷಟ ಮಗನಾದ ಅಹಜ್ಯನ ನರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾಯನು ವೃಧ್ಧನಾದನು. ಬಾಹು ಬಳ್ಳಿಪು ಜಿರಂಜಿತವಾದ ಕಾಡುತೆಕಾಡಲಾಗೆ ಮತ್ತು ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಗೀರಿಸಿದಂತಹಿತ್ತು. ಆತನಿಗೆ ನೆಣ್ಣಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅಗುತ್ತಿರಿಲ್ಲ. ಆತನು ಈಗ ಬಹುಶಃ ಅರನನ ರಥದ ಮುಂದ ಓಡಲಾರನು. ಆತನೇಷಿಷ್ಟ ವೃಧ್ಧ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದು, ಈ ಜಗತ್ತಾನ್ನು ಜಡಪುದರಕ್ಕೆ ಸಿಧ್ಧನಾಗಿರ್ದುಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕಾತುಕೊಂಡಿದ್ದನು (ಅಧ್ಯಾಯ 2ನ್ನು ನೋಡಿಲಿ). ಆತನ ಬಗೆಗೆ ದುಃಖದ ದಿಲಿ. ಆತನು ಇನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಇನ್ನೂ ಇನ್ನಾಯೇಂದ್ಲಾನು “ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಆತನು ಇನ್ನೂ ದೇವರ “ಒಬ್ಬನೇ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ಒನ್ನು ಮಾರ್ಪಣ್ಣ ಅಬ್ಬಿ) ಆತನು ಇನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನಾಯೇಂದ ಉತ್ತರದ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವಾ.

ನಾವು ಇಲ್ಲ ಸೌಂಡುಪರಂತೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ, ಜಿತ್ತೆವನ್ನು ತಿಜದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ನಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಯನು ಎಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಜಯದು, ಆದರೆ ದೇವರು ಆತನೇಂದನೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಆತನು ಹೋಗಲು ಸಿಧ್ಧನಾದನು. ದೇವರ ದೂತನು ಬಂದನು ಮತ್ತು ಜಡುಗಡೆಮಾಡಬಾರ ನಂದೆಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲಾಯನು ಅದನ್ನು ಜಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದು ಆತನ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾರಾಂಷೀಕರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು:

ಅವನಿಗೆ (ಎಲ್ಲಾಯನಿಗೆ) ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇ,⁹ ಇಂದು ಬಾ; ಅರನನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು (ಅಧಿಕತೆಯ) ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾಯನು, “ನಾನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಬಿಜಯ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬವತ್ತು ಮಂದಿ

ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ದಹಿಸಬಳತ್ತ” ಅಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಜಡ್ಟು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಬವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿಬ್ಬಿತು (ಪಜನಗಳು ೭ಸಿ, ೧೦).

ಬೆಂಕಿಯ ಕರ್ಮೆಲ್ ಬೆಂಟ್‌ಡಿಲ್ ಬಂದಂತೆಯೇ ಪ್ರನಃ ಹರಲೋಕದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಇಜದು ಬಂದಿತು. ವ್ಯಾಧಿ ಮನುಷ್ಯನು ಇನ್ನು ಆ ಸ್ವರ್ವಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು! ಜೋನ್ಸ್‌ನ್‌ನು ಬೆಂಕಿಯ ಖಂಜತ್ತಿತ್ತು^{೧೦} ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಏನೇ ಆಗಿರಿ, ಇದು ಭೂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಬವತ್ತೊಂದು ನುಷ್ಟೆ ಕಲೀಗಳನ್ನು ಜಟಿತು, ಆ ನುಷ್ಟೆಕಲೆಯು ಅಲ್ಲ ಇದ್ದಂತಹ ಮನುಷ್ಯರ್ದ್ವಾಗಿತ್ತು.

ಅರನನು ಈ ಮುಖಾಂತರ ತಾನು ಕೆಲೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಗಿದ್ದಂತಹ ಹಾರವನ್ನು ಕೆಲೆತನೇ? ಇಲ್ಲ, ಅತನು ಇನ್ನು ಬವತ್ತೊಂದು ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. (ಆತನು ನಾಉನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಕಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಜೋರಾಗಿ “ನಾವು ಕಡೆಯ ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೂ ಹೋರಾಡುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಆಭರಣನುವ ಒಬ್ಬ ಧೈರ್ಯವಂತ ಸೇನಾಪತಿಯಂತೆದ್ದನು!)

ಪ್ರವಾದಿಯ ಬಣಿಗೆ ಬಂದ ಅಧಿಪತಿಯ ಜಿತ್ತಣವನ್ನು ಸಿಮ್ಮೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅತನು ಉತ್ಸಾಹಶೂಲಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿಕಾಶುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ಈ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇ, ಬೇಗನೇ ಇಜದು ಬಾ; ಅರನನು ಸಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ” (ಪಜನ ೧೧) ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆ ಅತನು ಬೇಳಡುವ ಮನ್ಯ ವಿದುಸಿರು ಜಟಿತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲ ನೇಲನಲ್ಲಿಷ್ಟಂತಹ “ಬೇಗನೇ” ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ. ಅಧಿಪತಿಯು “ಅರನನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೂಲವತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ!” “ಒಂದು ನಾಲಿಯಾದರೂ ಕೆಳಗೆ ಬಾ!” ಎಂದು ಅಧಿಪತಿಯು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಎಂಬೆಂದು ಅವಸಿಗೆ - ನಾನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿಜಣ್ಡ ಸಿನ್ನನ್ನು ಸಿನ್ನ ಬವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿಬಳತ್ತ ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ದೇವರು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಬವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ನುಷ್ಟೆಜಟಿತು (ಪಜನ ೧೨).

“ದೇವರು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಬಂದು” ಇಲ್ಲನ ಹೇಳುವಲ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ. ಬಾಳಜನ ೪೫೦ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರೊಡನೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ೧೦೨ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮರಣಕ್ಕೊನ್ನರ ಬರಹಗಾರರು ಅನೇಕ ನಾಲಿ ಎಂಬೆಂದು ನಿಂತು ದೂಡಿನುವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ವೆನೇ ಇರಿ ಅವರು ಕೇವಲ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕ ಸೇವಕರುಗಳು” ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ನಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಎಂಬೆಂದು ಹರಲೋಕದಿಂದ ತಂದರ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿರಲ್ಲ ಇದರೆ ದೇವರ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ದೇವಾರೋಪಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರು ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಹಿಂದಿನ ಹಾರಪು ದೇವರು ಮಾತ್ರಾಕ್ಷರಜೆಯ ಮತ್ತು ಮಾತ್ರಾಕ್ಷರಜೆಯ ನಂಬಂದಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದುವರವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿತ್ತು, ಯೆಹುದಿಗಳ ಅತನ ವಿಶೇಷ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಗುಂಪು ನುಷ್ಟೆ ದೇವರ ಆರಾಥನೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ಯರಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಇನ್ನೂಯೇಲ್ಲಾಗೆ ಗುಂಪಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಯು ಉತ್ತರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಯೆರೋಬ್ಯಾಮನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಹರಡುತ್ತಾ ಮುಂದಿನವರೆಯಿಲು. ತೊನೆಯ ಕಡ್ಡಿಯ (ಹಾಸಿಯವನ್ನು ಹಿಂತುವರದಕ್ಕಾಗಿಯವ ಮುದುವಾದ ನಿಂತಿ) ಕೆಜಬೆಲಿಳು ರಾಣಿಯಾದಾಗ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಬಾಳಜನ ಹಾಗೂ ಆಶೇರು (ಬಾಳಜನ ನಂಗಾತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆ) ದೇವರುಗಳ ಆರಾಥನೆಯಾದ ತಾಡಾ ಪರಿಚಯನಲ್ಲಿತ್ತಿತು. ಕೆಜಬೆಲಿಳು ಬಾಳಜನ

ಮತ್ತು ಯಿಹೋವ ದೇವರ ಆರಾಥನೆಯ ನಮಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುವ ವಿಳಿಕಾಗಿರಲ್ಲ. ಅವಳ ಯಿಹೋವನ ಆರಾಥನೆಯನ್ನು ಈ ಭಾಬಿಯಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಗುಲಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಳ.

ಭಯಂಕರವಾದ ಹುಣ್ಣ ಈ ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತ. ಕೇಜಬೆಲಿಷ್ಟು ಮತ್ತುವಿಳಿಕಾಗಿರುವ ಬಲು ನಾಜಿಕೆಗೆದಿನ ಕೃತ್ಯವಾದ ಅನ್ವೇತಿಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಶೀರು (ಅನೇಕುತ್ತ) ದೇವಾಲಯದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರವೇಶದ ಕೆಲವೇ ಹೆಚ್ಚಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಂದು ನಮಾಧಿಯು ಇದೆ. ಈ ನಮಾಧಿಯ ಹಾಜಿ, ಜಾಡಿಗಳಿಂದ ತುಂಜನಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದು ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಬಾಲಕೊಡುವುದನ್ನು ಉಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ದೇವಾಲಯ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಬಾಳ ಮತ್ತು ಅಶೀರುಗಳ ಪೂರ್ಜಾಲ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಜಾಲಣಿಯರು ಜಿಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೇವರು ಎಂಳಿಯನನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯನ್ನರೂ ಹುಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಚೊದಲೀ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕೆಗಾಗಲೀ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿ ಭರದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವೈರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆತನು “ನಾವು ಜಿಕ್ಕು ಶಂಕ್ಷಿಕಿಸ್ತೆಯು ಮಾತ್ರ ನಾಕು ಮತ್ತು ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೊಂಡೋಣಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲ ವೈರ್ಯರು ಎಲ್ಲ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಅದರ ನುತ್ತಲು ಬೆಳಿದಿರುವ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಎಂಳಿಗಳನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ - ಮತ್ತು ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಶ್ರಾಂಕಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಮೂರ್ತಿಪೂರ್ಜಾಕರನ್ನು, ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ನಾಯಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುಬಯಸು, ಅರನನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅರನನಾದ ಆಹಾಬನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ, ದೇವರು ಎಂಳಿಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

2 ಅರನು 1ರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿರೋಧವನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿತು: “ಅದರೆ ಈ ಜನರು ಅಜ್ಞಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರಿಲ್ಲ.” ಈ ನಮಧರ್ಮನೇಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಣಿನ ವೇರೊಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ಜೊಡೆಷ್ಟಿಕಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಾಬುಖಿಲಪಲ ಹಡೆಯ ಬಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಮಧರ್ಮನೆ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ನಾಯಾಯಾಲಯಗಳ ಮಿಲಿಟರ್ ಹಡೆಗಳ ಅಜ್ಞಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ತರುವ ನಿಷಿಣಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲತಹವಾದ ಸ್ವೇತಿಕ ಗುರುತನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞಿಮಾಡಿದವು.

(ಅಹಜ್ಯಸಿಂದ ಕಳಣಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರು) ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ನಾಬಲನ ಪೂರ್ಜಾಲಿಗಳನ್ನು ನಂಹಲಿನಲು ಅಜ್ಞಿಯ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗಿ, ಅವರು ಆ ಅಜ್ಞಿಯ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಿವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಾಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಧೇಯರಾಗುವುದನ್ನು ತಿರಸುಹಿಸಿದ ಸೊಲನ ಕಾರಲುಗಾರರಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ತನ್ನ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅರನರು ಕೊಡುವ ಅಜ್ಞಿಗಳ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಪಮಯವಾದುದ್ದು ಮತ್ತು ದುಷ್ಪಮಯವಾದುದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮಜಾಲಿನದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಪಯವರಂತಿರುತ್ತಾರೆ.¹¹

ಅನ್ನಾಯೇಲು ದೈವಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವಂತದ್ದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯಿಹೋವನು ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಯರ ಸುನಜ್ಜಿತ ಸ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಸ್ವೇಷಾಧಿಹಿತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅತನಿಂದ ಬಂದ ಯಾವುದೇ ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ (ಅರನನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು) ಮಾನ್ಯತೆ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುನಜ್ಜಿತ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಯರು ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು “ಜೀವಂತವಾಗಲ್ಲ ಶವವಾಗಲ್ಲ” ತರಲು ಬಂದವರು ಆಗಿದ್ದು

ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಲಜಿಜೆತ್ತೆವಾದ ಎಳ್ಳುರಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆಂದೂ ಅಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾಯನು ಮುಗ್ರೀಜಿನರನ್ನು ತೊಂದು ಹಾಕುವವನಾಗಿರಲ್ಲ; ಆತನು ನರಕವಾದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ ವಿರಿದ್ದ ವಾಗಿ ಸಿಂತನೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಲದೊಡನೆ ವಿಜಯದೊಡನೆ ನಿಂತನು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೂಕ್‌ಗ್ರಾಹಿ ಸೇನಾಪತಿಯ ವರ್ಜನ 13ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. “ಅರನನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಂಜಾಶದಧಿಪತಿಯನ್ನು ಅವನ ಬಿವತ್ತು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಗಳೆಡನೆ ಕಷ್ಟಹಿಸಿದನು” ಈ ಸೇನಾಪತಿಯ 102 ಸ್ವೇಸಿಕರು ಸುಷ್ಟು ಇದ್ದಿಲುಗಳಾಗಿದ್ದಂತಹ ಮಾರ್ಗದಾರಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಎಲ್ಲಾಯನನ್ನು ತಲುಪಿದೊಡನೆಯೇ ಆತನಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

“ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸೇವಕರಾದ ಈ ಬಿವತ್ತು ಮಂದಿಯ ಶ್ರಾಣವು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯಿಂದ ದ್ವಾರಿರಿತ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೇಕಿ ಜಯದ್ವಾರು ಬಂದ ಹಂಜಾದಧಿಪತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿಜಟ್ಟುತ್ತಾರೆ; ನನ್ನ ಶ್ರಾಣವಾದರೋ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಎಣಿನಲ್ಪಡಲ” (ವರ್ಜನಗಳು 13, 14).

“ನನ್ನ ಶ್ರಾಣವಾದರೋ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಎಣಿನಲ್ಪಡಲ” ಇದರ ಅರ್ಥವು “ನನ್ನ ಜೀವವನನ್ನು ಉಳಿಸು” ಎಂದಾಗಿದೆ.

“ಮತ್ತು ಯೆಹೋವನ ದೂತನು ಎಲ್ಲಾಯನಿಗೆ - ನಿಂತನು ಇವನ ನಂಗಡ ಹೋಣಿ; ಇವನಿಗೆ ಹೆದರಬೇಳೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಂದ ಅವನು ಎದ್ದು ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅರನನ ಬಳಗೆ ಹೋಣಿದನು (ವರ್ಜನ 15). ಎಲ್ಲಾಯನು ನರಪತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ಸ್ವೇಸಿಕಲಿಂದ ಬಿತ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದನೋ? ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಶಯಿದೆ, ಆತನು ಅವರೊಡನೆ ನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೀಗೆ ಜಿತಿಕಲನಬಹುದು ಆತನು ಮಂದಿ ನಡೆಯತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಬವತ್ತೊಂದು ಮಂದಿ ಸಿಹಾಯಗಳು ಗೌರವಭೂರಕವಾದ ಅಂತರವನ್ನು ಇಟ್ಟ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ ದಾರ್ಕವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಕರಿಸಿದನು:

“ನಿಂತನ ಎತ್ತೊಣಿನ ದೇವರಾದ ಬಾಳ್ಳಿಬಳಬನನ್ನು ವಿಜಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೂತರನ್ನು ಕಷಿಸಿದ್ದೇನು? ಅಂಥ ವಿಜಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾರಲ್ಲ ದೇವರಲ್ಲಿರ್ಲಾ? ನಿಂತನ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಮಂಜದಿಂದಿಷಯಿದೆ ನಾಯಲೇಬೇಕು ಎಂಬದಾಗಿ ಯೆಹೋವನು ಅನ್ನುತ್ತಾನು” (ವರ್ಜನ 16).

ಈ ನಂದೆಲೆಶವು ದೂತನು ತೊಟ್ಟಿರುವ ನಂದೆಲೆಶವೆ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲಾಯನು ದೂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ದೂತನು ಅರನನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈಗ ಎಲ್ಲಾಯನು ಅರನನಿಗೆ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ತರಹದ್ದನ್ನು ಇದು ನೆನಹಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಮಾತುಗಳು ಬರಲಾಗಿವೆ.

ಎಲ್ಲಾಯನು ಈ ಸಂದೆಲೆಶವನ್ನು ತಿಳಿದನು ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಆತನ ನಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನವು ಮುಗಿಯಿತ. ಇದು ಆಹಾರ ಕೆಜಬೆಲರೊಡನೆ ಕಡೆಯ ನಂಬತ್ತ ಅಗಿತ್ತು. ಎಂಬ ಅಧಾರ್ಯಯಗಳ ನಂತರ, ಯೇಹು ಕೆಜಬೆಲಿಂಗನ್ನು ತೊಲ್ಲಿತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರನ ಮನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರು ಆತನಿಗೇನನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನು ನಂಭೂರಣಗೊಳಿಸಿದನು. ಆತನ ತೊನೆಯ ಕಾರ್ಯವು

ముగినస్త్వప్రయ్యాగిత్తు, “దేవరు కేళద్దన్న, ఆతను మాడిదను.”

సింహ దేవర వాక్యపన్ను ఎబిసుత్తిరా? 17నేయ వజనద మోదల భాగపన్ను గమనిసిలి; “యీహోచను ఎలఱయన ముబాంతరవాగి ముంతిజసిదంతే ఆరనను నట్టను.” ఆకాబను తణ్ణ ముగసిగే అహజ్య ఎందు హేసలిష్ట్ర్డను, ఇదర అభసు యీహోచనింద ఎత్తిఖిదియల్పప్పచను ఎందు; ఆదరే అవిధేయతెఱింద ఆతను “యీహోచనింద నాశమాడుచంతచను” ఎందాదను.

17నేయ వజనద తొనెయిల్ల నమగే ఒందు దుఃఖాలితచాద అడినుడియు నమగిదే: “అవసిగే మగసిల్లిష్ట్ర్లింద అవసిగే బదలాగి (అవన తమ్మునాద) యీహోరామనేంబవను యీహోద్యుర అరననాద యీహోణాకాపన మగనాద యీహోరామన ఆళ్ళకేయ ఎరడనేయ వరుషదల్ల అరననాదను.” అహజ్యను మక్కల్లదే నట్టను, హింగే ఆతన నోఎదరను సింకానస్క్తే బందను. హింగే నాచు ఆకాబన మగన దుఃఖచరవాద జీవచతచన్న అల్పకాలావధిగే కాటమాడికేండ కథేయన్న నాచు నొఎడుత్తేచే.

ఆత్మిక ఇన్నాయేలన విపేజనాశిల శిష్టాలు

దేవరు అనంతుష్టవాద కథేయన్న యాకే దాబిఅసిద్ధానే? దేవరు యావ హాఠచన్న నమగే తొడబేసిందిద్ధానే? “ఆత్మిక ఇన్నాయేలన విపేజనాశిల శిష్టాల్తు” నమ్మ గమనచన్న కలిసువా. “ఆత్మిక ఇన్నాయేలు” ఇదు నబియన్న నూజినుపుదాగిదే (గ్రలాక్య 6:16; ముంతాదవు). “శిష్టాలు” ఎంబుదు నభేయ నదస్య రాద కైప్పురన్న (నోఎడి అప్పోతులర కైక్యాగు 11:26) నూజినుపుదాగిదే. “బింబ జనాశిల్ల” ఎంబ పెదపు అలిచుతోళ్ళపుదక్కే నమథంరన్నాగినుచదు, హాఠగిషన్న కుడుతుచదు, మత్తు ఆ హాఠగిష జోకే అప్పగిజగే అనుగుణవాగి జీబిసుపుదు ఎంబ అథంచన్న కోడుపుదాగిదే.

ఈ ఘటనియ అనుక్రమణికేయ ములాక కల్పుత వాద హాతుపు ఒండేఁ సింతిష్టు, నంభినిపు ఎల్లా హాఠగిషన్న జిల్లినుత్తిదే. ఈ బింబుకను యావ హాఠచన్న తాయిలుబహుదు? యాకేఎబ యోఏకానరు సిజవాగి కాటిసికోళ్ళపంతక హాఠగిషన్న కోందిద్దరు. ఒందు నాల యీను యీరొనలేబిగే కోణపుదక్కుగి సిద్ధతేయన్న నడిసిద్దాగు, శిష్టాలు ఆ రాత్రి ఆతసిగే నమాయిద ఒందు హళ్ళయిల్ల ఉఱడుతోళ్ళపుదక్కే వ్యవస్థాయన్న మాడుత్తిద్దరు. నమాయిదవరు ఇదు కేంపల ఒందు రాత్రియ భీటి ఎందు తిజదరు, ఇదలంద అపర అవమానితరాదరు మత్తు ఆతనన్న బరమాడికోళ్ళు కోణగల్ల. ఇదన్న కెండు యాకేఎబ యోఏకానరు “నాప్పామి ఆకాశిదింద బీంకిజద్ద ఇపరన్న నాశమాడల ఎందు హేళుపుదక్కే నినగే మనస్సుంటింది” (లూకా 9:54) ఎందు కేళిదరు. 2 అరను 1 అపర ఈ సలకేగే ఆధారభాగచాగిరుపుదరల్ల యాపుదే నందేఁపుర ఇల్ల. ఈ హాఠద ఆధ్యాయగిష,

“బింబు కట్టన్న మాడిదరే ఆతనన్న నాశమాడలేబేఁకు” ఎందాగిదే.

ఆతను (యీఎనుపు) తిరుగికోండు అవరన్న గదలసిదను, (మత్తు సింపు ఎంధ ఆత్మపన్న కోందిద్దిలి ఎంబుదు సిమగే తియిదు; మనుషు కుమారనాద రో మనుషురన్న నాశమాడలేందు బరాల్ల, ఆదరే రాళ్ళినుపుదక్కే బందను ఎందను) ఆగ అపరెల్లదఱ బిలే కళ్ళగ్గ కోఁడదరు (లూకా 9:55, 56).

ಇದು ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಜಿತ್ತದಂತಹ ಹಾರವಲ್ಲ.

ಈ ಭಂಗನೆಯಿಂದ ನಾವು ಅನೇಕ ಹಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಬಹುದಾಗಿದೆ: ಕರ್ತವ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿನಿಧಿವರವನು ಆತಸಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನು; ಕರ್ತನಿಗಾಗಿ ಬಹುಕುವವನು ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು; ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಈ ಮೂರು ಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸುವಾ.

ಬಿಂಬಿಜನಾತೀಲ ಶಿಷ್ಯರ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಲು ಒಜ್ಞನು ಎಂದಿಗೂ ವೃದ್ಧಸಾಗನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಾಣಿತರು. ದೇವರವಾಕ್ಯವು ಎಂಬುದನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಿನಲು ಆತನು ಎಂದಿನಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಗಿದ್ದನು.

ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾನಲು ಕಾಪುಕರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿನಲು ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಿನಲು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಂಬಿಜನಾಗಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮೂರಳನಂಜಕೆಗಳಾಗಿ ಎಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸಿನ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಳ್ಜಿಬಾಬನ ಪೂಜಾಲಿಗಳ ಮೂಲತಾವಾಗಿ ಭಿಂಬಿಜ ಹೇಳುವ ಕಾಯಿಕದವರು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಿಂಬಿಜವನ್ನು ಬೈಬಿಲನಲ್ಲಿ ತಿಜದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಂದ ದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ನಾಲಿದು. ಇಂದು, ಭಿಂಬಿಜ ಹೇಳುವದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಕವಾಗಿದ್ದು ನೂರಾರು ಬಿಧದ ಹಸ್ತನಾಮುದ್ರಿಕಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಧಾರೇಳಣ ಕಾಡ್‌, ಭಿಂಬಿಜವಾಟಿ, ಓರ್ಮಾಬೈಳ್‌ ಅಲ್ಕಿರ್ಗಳು, ಸ್ಯಾತಾನತ್ಸ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪ್ರಜಾಪತಿದಳಿ ಇವೆ. 10,000 ಶ್ರೀತ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಾಣವಾಧಿಯ ಭಿಂಬಿಜಕಾರರು. 175,000 ಅರ್ಕಾಂತ ಭಿಂಬಿಜಕಾರರು ಇಂದು U.S. ನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವಾರ್ತಾಪ್ರತಿಕೆಗಳ ಆ ದಿನದ ಜನ್ಮಕುಂಡಲಯನ್ನು ಹೊತ್ತುತ್ತರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಓದುಗರು ತಮ್ಮ “ರಾಶಿಯನ್ನು” ತಿಜದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲ ಅನೇಕವು “ಪೋಜಿಗಾಗಿ” ಮಾಡುವಂತವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಅಲಿಯದ ಜೀಲ್ಯಾಪವಾಗಿದೆ (ಬಹಳ ಕಿಂದನಲ್ಲಾ, ಓರ್ಮಾ ಬೈಳ್‌ U.S. ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ವೀಕಜಕ್ಕಾಫಿಪತ್ರವನ್ನು ನಾಫಿಹಿತ ಎಂದು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನು).

ಮಂತ್ರದ ಗೊಂಬಿಯೋಡನೆ ನಾವು ಆಡುವಾಗ ನಾವು ಬೆಂಕಿಯೋಡನೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಿಯಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಹಲಣಾಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿನಿಲ ಅದು ಮಾನಶಾಸ್ತ್ರಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾಕ್ತಾಜೀಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ನಾವು ಅಪ್ರಗಿಣಿತನೆ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡುವಾಗ, ಅದು ನಾವು ಸ್ಯಾತಾನಸಿಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಬಾಬನ ದೈವವಾಟಿಯ ಬಗೆಗೆ ವಿಜಾಲಿಸುವುದು ತಜ್ಜೀವಣಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾಳ್ಜಿಬಾಬನನ ಜೊತೆಗೆ ವಿಜಾಲಿಸುವದು ಸ್ಯಾತಾನನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೇಳಣ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಗೆರಡೂ ಇಂಥ ಶೈಕ್ಷಣಿಕನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದೆ (ಸೊಂಡಿಲ ಯಾಜಕಕಾಂಡ 19; ಧರ್ಮಾಷದೇಶ ಕಾಂಡ 18; ಅಪ್ರೋತ್ಸುಲರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ 19). ಇಂದು ಸಿನ್ಹನ್ನು ದೇವರು “ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು... ಅಥವಾ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು... ಅಥವಾ ಓರ್ಮಾಬೈಳ್‌ನ್ನು ವಿಜಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೀನು ಹೊದೆದ್ದಾದರೆದೇವರು ಸಿನ್ಹನ್ನು ಇನ್ನಾಯೇಲನಲ್ಲ ಆಳ್ಜಿಕ ದೇವರನ್ನು ಸೀನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೋ” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು.

ಕೆಲವರು ಎಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸಿಗೆ ಮಾನುಷ ತರ್ಕ ಕಾಂಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಎಂದು ಯೋಜಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಭಿಂಬಿಜ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಿಂಪಿಡೆ ಎಂದು ನಂಬುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ನೆಲಯಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಟಿದ್ದಾದರೆ ಅವು ನಾಧನಗಳಂತೆ ಹೊಲ್ಯಾಪ್ಲಿಕ್ಷನ್‌ವುಗಳಾಗಿವೆ. ಒಡಯರಂತೆ, ಇದು ಕಣ್ಣಿಲಯ, ಪಂಜಕವೂ, ನಿಧಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. “ಅಪ್ರೋತ್ಸುಲ ಇನ್ನಾಯೇಲನಲ್ಲ ದೇವರಲ್ಲಿವೆಂಬ ಸಿನ್ಹ ಸಮನ್ಯಗಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸೀನು

జనరిడేగె నోఱడుత్తిద్దియా?”

ఆంతరు ఏనీ మాడల, నాచు దేవర వాక్యగ్రథన్న కేళటపుదన్న కలయింది.

స్థాబుద్దియస్మేర ఆధారమాడికొళ్పదే శ్రూరంచునస్సినింద యీహోచవనఱ్ల భరపసించు సిన్న ఎల్లా నడవజయిల్ల ఆంత జిత్తుకై విధేయనాగిరు: ఆంతనే సిన్న మాగ్రణగ్రథన్న నరాగ్రమాడువను (జ్ఞానోఽస్తి 3:5, 6; ఒక్కి కేళచ్చ నస్తుయ).

ఎష్టే వృథరాదరు నాచు దేవర జిత్తువన్న తరస్తులినలారేపు ఎంబుదన్పు విచేజనాతిలల శిశ్యరాద నాచు తజదిద్దేపే. నాచు ఎలాయన జిఎబితవన్న మత్తు విలేఁషచాగి కెట్టుతనకై దివ్య శిశ్యేయన్న నోఱడుత్తిద్దంతేయే, కళేయ ఒడంబడికే (ప్రజలచిరువ కళేయ ఒడంబడికేయ) మత్తు యాపుదు నలయాదుదు కాగూ నిశ్చయాద చౌల్యవన్న హోందిరువదు అదర మధ్యదల్లన వ్యాఖ్యానవన్న గమనిసువదు అతే అవశ్యవాగిదే.

కళేయ ఒడంబడికేయల్ల, దేవరు ఒందు నిదికష్ట రాష్ట్రయోడనే (ఇన్నాయేల రోడనే) వ్యపకలనుత్తిద్దునే మత్తు గుంంచిన అస్తిత్వ మత్తు హబితుకేయు అతే మహత్వద్దుగిదే, అల్పాచధియ శిశ్యేయ - పరలోకందింద బంద బేంకియు ఈ దృష్టుద భాగవాగిదే. హేఁలా, యేఁనుపు యాసోలాబ మత్తు యోఁకానలిగే సూజిసిదంతే ఇదు బలు నమయిదచరేగి నశ్యవాగి ఉఱయదు. హోలను కేళటపంతే “ముయ్యగే ముయ్య తిలనువదు నస్త కేలన, నానే శ్రుతిఫలవన్న కోడువెను” ఎందు తరువాను కేళటునే (రోచమాపుర 12:19). అహోన్తలర జజ్ఞణగ్రథ హాషండితనవన్న తక్కియింద, అల్ల శిశ్యేయింద, భయవన్న హుణిసుపుదలంద ఆజసికాకలు నదా తయిత్తిసుత్తిరుత్తిద్దవు. ముయ్య తిల నుపుదన్న తస్త క్యేయల్ తేగెదుకొట్టువదు తచ్చుదుద్దుగిదే.

ఇదు ఎలాయను మాడిదంతద్దన్న నాచు బలవాగి నంబబారదు, దేవర వాక్యవన్న త్రీఎసబారదు, దేవర మాగ్రణవన్న బిరోధినువరన్న దేణిసు, నమ్మ ఎల్లా ఇయిచికేయల్ల కెట్టుతనవన్న ప్రతియోందు దేవర ఒప్పికమాగ్ దింద సోఁల నలు హేఁరాచబారదు ఎందధికేయిందేయే? ఇల్ల! యేఁను హేఁ దంతే నమ్మ నపాలీందరే నిఁఎపంతికేయిస్తు త్రీఎసు అసితియిస్తు ద్వేషిసు ఎందాగిదే (ఇప్పయ 1:9). హాపిగ్రథన్న త్రీఎసలు జనలిగే సహాయినుపుదక్కగా హేఁరాడువదన్న నాచు తలయిబేఁకాగిదే, అదరే దోషించోడనే యావ రాజియా నల్లదు ఎంబుదన్న కొడ నాచు కలయిబేఁకాగిదే!

విచేజనాతిలల శిశ్యరు ఒబ్బును దేవర జిత్తువన్న బేఁగనే మాడువదరల్ల ఎందిగూ వృథద్దసాగరలారను ఎందు తంత్యియబేఁకాగిదే. “వృథద్ద” ఎలాయన తంత్యియు నఱ్చిదూ మత్తు కేల దృష్టుగ్రథన్న ఒళగొండిదే, ఆదరే ఇన్న ఎలాయను దేవలగాగి సిద్ధసాదంతక సేవకసాగిద్దను, దేవర సింకానసద ఎదురు ఆంత జిత్తువన్న యాపుదే ఆడంబరబిల్లదే మాడుపుదక్కగా సింతుకొండిద్దునే ఎంబుదు సిశ్యేయవా దష్టు. పరుణగ్రథ లయిందరూ మత్తు ఆంత జిత్తువన్న సంధాన్యమయకై సబింహి సిద్ధరూ కుడా ఇదు సిజిచాదుద్దుగిదే.

నమ్మ దినద అనాధారణ నంగతియు “సభేయ నరేయబికే” ఎందు తరేయల్పడుత్తదే. జనరు ఆచోణ్యపంతరూ మత్తు దీఘారాయుషిగ్రథ ఆగిరుత్తారు.

ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಪ್ತ್ಯಾತ್ಮೀಯ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಒಕ್ಕೆಯ ಪಂಚಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮನ್ನು “ದಬೆಯದಿರುವ ನಿಪ್ತ್ಯಾತ್ಮೀ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಧಿ ಜನರೊಂದಿಗೆಕ್ಕಿಯಾತ್ಮಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಎಂಬ ಹಾಲಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮವ್ಯಾಂತ, ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಕ್ಕೆಯು ಜಿತ್ತುವು ಹೊರಬರುವದು ಎಂಥ ಒತ್ತಡವಲ್ಲವೇ! ದೇವರಿಗೆ ನೇಮೆಮಾಡುವದು ಕೇವಲ ಯೋವನಸ್ಥರ ಕೆಲನವಲ್ಲ; ಇದು ನಮ್ಮೆಲರಿಂದಿರುತ್ತದೆ ಆಗಿದೆ.

ಬೈಬಿಲ್‌ನ ಕೆಲ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರುಗಳು, ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂಬೇಧರ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ ಬೇಳ್ಣಿಕಾಗಿ ಬೇಳ್ಣಿಕಾಗಿ ಪಂತಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಎಂಬೇಧರ ಕೀರ್ತನೆ 71:17, 18 ಲಂದ ಹೈಲೈಟ್‌ನಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ:

ದೇವರೇ ನಿಂನು ಬಾಲ್ಯಾರ್ಥಿ ನನ್ನನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿನುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀ: ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ ಶ್ವರ್ಯಾಂಶನ್ನು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಪ್ರಜ್ಞರ ಹಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರೇ ನಾನು ನೆರೆಯ ಮುದುಕನಾದಾಗಲೂ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ: ಆಗ ಮುಂದಿನ ತಲೆಯವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಭೂಜ ಬಲವನ್ನು ನಾರುವೆನು, ತಲತಲಾಂತರದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಶ್ರಾಪವನ್ನು ತ್ರಾಪಿಸುವೆನು.

ಮೊಳೆಯು ದೇವರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕ್ಷೀರ ಸ್ವರ್ಪಿಕರಿಸಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ಮಬೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಮೊಳೆಯು 80 ಪಂಚದವಸಿದ್ವಾಗಿ ಆತನು ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯಾರನ್ನು ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಇಡಿಸಲು ನಡಿಸಿದನು ಆತನ ಆ ಪ್ರಯಾಣವು ನಂಬ್ರಾಣಿವಾದದ್ದು 120ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯೀಲನು ಯೋವನಸ್ಥಿದ್ವಾಗಿ ಸಿಂಹದ ಗಬಿಯಲ್ಲ ಮೊಳೆನತನದಿಂದ ಹಾಕಲ್ಪಣೆನು ಎಂದು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಆದರೆ ಆತನ ಜೀವನದ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಲ್ಲಿಸಿಸಿ! ಆತನು ಸಿಂಹದ ಗಬಿಯಲ್ಲ ಎನೆಯಲ್ಪಣ್ಣಾಗಿ ಆತನು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದನು. ಕೆಲವರು ಹಾಸ್ಯ ವಾಗಿ ಕಿಂಗೆ ಹೋತ್ತಾರು ಸಿಂಹಗಳ ಆತನನ್ನು ಇನ್ನದೆ ಉಳಿಸಿರುವ ಕಾರಣ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಸುಧಿಜಣವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ ನಿಖಿತ ದವಡೆ ಮತ್ತು ಬೆಸ್ತುಲಬು ಇಟ್ಟ ಆತನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲದ್ದಿಲಂದಲೇ ಎನ್ನುವರು.

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ದೇವರ ನೇಮೆಗೆ ಅಹಿಸಿಕೊಂಡಂತಹಲಿಗಾಗಿ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಪಂದನೆಯನ್ನು ನಲ್ಲಿಸಬೇಕಿದೆ ನಮಗಾಗಿ ಎಂಥ ರೋಮಾಂಜಕ ಉದಾಹರಣೆಯು ಇದಾಗಿದೆ!¹² ನಮ್ಮೊಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನನ್ನು ಖೀಲ ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಬೇಗನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.

ಮತ್ತಾಯ

ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬೆಂಕಿಯು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು ಇಂದು ಅಲ್ಲ ಅಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ನಭಿಗಾಗಿನ ದೇವರ ಲೀತಿಯ ಬಿವೇಚನಾತಿಲ್ಲ ಭಾಗವಾಗಿರಲಾರವು, ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಗೆ ನಾವು ಮೊಳೆನಹೋಗಬಾರದು. ಬೆಂಕಿಯು ಇನ್ನೂ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದು ಯೇನು ನಾಯಾಯಾಧಿಕರನಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಇದು ಅಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ!

ಯೇನು ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋಣಿಸಿದುವ ದೇವದೂತಿಲಂದ ಕೂಡಿದೆ ಅದನ್ನು ಉಲಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಆಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇನುವು ದೇವರನ್ನಿಲಿಯದವರಿಗೂ ತನ್ನ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ನಲ್ಲಿಸುವನು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆತನು

ತನ್ನ ಹಬಿತ್ರ ಮೂಲಕ ತ್ರಭಾವ ಹೊಂದುವವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ (2 ಥಿಸೆಲೆಸಿಕ್ 1:7-9).

ನಾವು ಮೂರನೆ ಬಿವತ್ತು ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಅಧಿಕರಿತಯಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರೋಣ. ಆತನು 102 ಸೈನಿಕರು ಇದ್ದಿಲುಗಳಂತೆ ಉಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಲನದೇ ಆತನ ಮುಂದೆ ಹೋಳಿದನು, ಆತನು ತನ್ನಸ್ವಂತ ತಾನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲ ಇಲಸಿಕೆಂಬುದು ಒಂದೇ ನಿರ್ಲಂಕ್ಯಾಯಿನ್ನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನು - ಮತ್ತು ಕರಣೆಯು ಆತನಿಗೆ ತೋಳಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು.

ಯೇಣು ನಾಶವಾಡಲು ಬಂದಿರಾಲ್ಲ, ಆದರೆ ರಕ್ಷಿತನಲು ಬಂದನು. ನಾವು ರಕ್ಷಿತಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ನಿನಗಾಗಿ, ಮತ್ತು ನನಗಾಗಿ ನತ್ತಿನು. ಹೇಗೆಂದೇ, ಆತನು “ಹಾಗೆ ಭಾವಿನಕೂಡದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳ ದಿದ್ದರೆ ನಿಂದೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಜಾಗಿ ಹೋಳಿನವಿಲ್” (ಉಕ 13:3). ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಧವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಅಡಿಯಿಲ್ಲ ಹಾಕಿಲ ಮತ್ತು ಅಜಲ, “ಕರ್ತನೇ, ನಾನು ಹಾಜಾತ್ವಾಪಚಣಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಜಿಬಿತವು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ ಚರ್ಮಲ್ಯಾಯುತ ವಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಡಾ?”?

ಉಷ್ಣಣಿಗಳು

¹ಯೆಹುದಿಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಹಲಗಣಿಸುವುದರ ತ್ರಕಾರ ಇದು ನಂತರಾಣತೆಯಿಲ್ಲ ಬಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಲಗಣನೆಯ ತ್ರಕಾರ, ಆತನು ಒಂದು ಪಞ್ಚಕ್ಕಿಂತ ನ್ಯಾಧ ಹೇಳಿನವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹಡೆದನು. ² ಮತ್ತು 2ನೇಯ ಅರನು ಮೂಲತವಾಗಿ ಒಂದೇ ಪುನ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಹಿಡಿಲಿ. ಅಪುಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಿಂಬ ಭಾಜಾಂತರಕಾರಲಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪ್ರಾಯ ಅಪುಗಳು ಎರಡು ಸುರುಜಗಳಿಲ್ಲ ಆ ಪುನ್ರಕ್ರಿಯಾನ್ನು ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಬಲ ಸುಲಭವಾ ದಂತ ಕಂಡಿತ. ಅಪುಗಳು ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗವು ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತು ಕೊಡತೇ ಮಾಡಿದಂತಪುಗಳಾಗಿವೆ. ³ಇದು ಹೇಳುತ್ತು ಕಡಿಮೆ ದಾಖಿಲನೆ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದಪುಗಳ (2 ನಂಮುವೇಲ 8:2). ⁴ ಎರಡನೆಯ ಅರನು 3:4-27 ಈ ಬಂಡೆಳುಬಿಕೆಯ ನಂತರಾಣ ಪರದಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದೆ. ⁵ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿಯು ಇಂಥ ಅಹಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಆತನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೋಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ⁶ಇದು William G. Golding ಉಂದ ಬರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು. ⁷ಸಿಮ್ಮೆ ಬೀರಳಿನ ಜ್ಞಾನಕೆ ಅದರ ಅಳಕೆಯನ್ನು ತೋಳಿಸಿಲಿ. ⁸ಇದು ವೃತ್ತಿಯನೆನ್ನೇ ಅಥವಾ ಆತನ ಬಟ್ಟಿಯನೆನ್ನೇ ನೂಜಿನಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಿಕಯ್ 13:4: ಮತ್ತಾಯ 3:4ನ್ನು ನೋಡಿಲಿ. ⁹ಆತನು ಎಲ್ಲಾಯನನ್ನು “ದೇವರ ಮನುಷ್ಯ” (ಇದು ತ್ರಾಂತಿಯ ಒಂದು ಪದವಿಯಾಗಿತ್ತು) ಎಂದು ಔಮಾಪಿಕಾಗಿ ಕರೆಯತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅವಕೆಳಿಸಿರಕರವಾಗಿ ಕರೆದನೇ? ಬಹುಶಃ ನಂತರದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ¹⁰ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಿಂಜುವುದಾಗಿರಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಂಜುಬಿಕೆಯು ಜನರನ್ನು ತೋಲ್ಲಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಅವರನ್ನು “ಕಬಿಜನುವದು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

¹ಜೋಸೆಫಸ್ನೋ The Life and Works of Flavius Josephus, trans. Willam Whiston (Philadelphia: John C. Winston Co., 1957), 277, n. ¹²ಯೇಣು ಒಂದು ನಿದಿಂಬಣೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ಕೊಡಬಹುದು.

ಜಾತಿದ ರೂಪರೇಣೆ

ಹಿಂತಿಕೆ

- ಎರಡನೆಯ ಅರನು 1ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಎಲ್ಲಾಯನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವದಾಗಿದೆ.

1. ನಾವು ಅರ್ಥಾಯ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಕೆಗಳಿಂದಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ನರವಿಗಳು ಅಶ್ವರಾಣವಾದಂತೆ.
 2. ಇಲ್ಲಾನ ಕೆಲ ಹಾರಗಳು ಎಂಬೆಂದು ಮೇಲನ ಇತರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಕ್ಕುಪ್ರಾದಿಲ್ಲ.
 3. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಸಡಿಲವಾದ ಕೊನೆಯನ್ನು (ಜಂಡಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡುವದು) ಜೊಂಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ.
- B. ನಾವು ಮೂರವರು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಚೇಂದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೀಕ್ಕುಪ್ರಾದಿಲ್ಲ.
- I. ಉತ್ತರ ಇನ್ನಾಯೆಂದು ಬಂಡಿದ್ದ ಅರನನು (1:1-9)
 - A ಈ ದಂತೆ ಎದ್ದ ಅರನನು ಅಹಾಬನಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ಅವನ ಬದಲಾಗಿ ಆತನ ಮಗನಾದ ಅಹಜ್ಯನಾಗಿದ್ದನು (1 ಅರನು 22:37, 38, 40). ಅಹಜ್ಯನ ಬಗೆಗಿನ ಮೂರು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ.
 1. ಆತನ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದನು (1 ಅರನು 22:51-2 ಅರನು 1:1).
 - a. ಅಹಜ್ಯನು ಎಂಬೆಂದು ಕಥೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತ ದಿಂದ ಕಲಾಯಬೇಕಿತ್ತು ಆದರೆ ಆತನು ಅದಲಂದ ಕಲಾಯಲ್ಲ (1 ಅರನು 22:51-53).
 - b. ಆತನು ತನ್ನ ಆಷ್ಟಕೆಯನ್ನು ಅರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಮನ್ಯಯು ಲಾಘಷಪಾರಾಯಾತು (2 ಅರನು 1:1) ಶ್ರೇಲತನಾದ ಬರಹಗಾರನು ಹೇಳುವಂತೆ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕ ತಂತನೆಯು ಅಹಾಬನ ಅಲ್ಲವಧಿಯು ಮಗಿಯುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಾತು.
 2. ಆತನು ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದನು (2 ಅರನು 1:2-4).
 - a. ಅಹಜ್ಯನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಇಡ್ಡ ಗಂಭೀರಪಾರಿ ಗಾಯಗೊಂಡನು (ಪಜನ 2). ಇದು ಬಹುಶಃ ಆತನನ್ನು ಯಿಹೋವನೆಡೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆಯಿವದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು (ತೀರ್ಥನೆ 119:71). ಆದರ ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಬೆಳ್ಳಿಬಾಬನೆಡೆಗೆ ತನ್ನ ವಾಸಿಯಾಗುವುದರ ಬಗೆಗೆ ವಿಜಾಲಿನುವುದಕ್ಕೆ ದೂರತರನ್ನು ಕಳಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದನು (ಪಜನ 2).
 - (1) ಬಾಳ್ಜಿಬಾಬ ಎಂದರೆ “ಹುಳಿಗಳ ದೇವರು” ಸದಾ ಕಿಲಕಿಲಿಯನ್ನು ಲಾಂಬಮಾಡುವವ ನಾಮವ್ಯಾವಸ್ಥೆ ಹೊಂದಿರುವವನು ಅಥವಾ ಕಿಲಕಿಲಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ತೆಗೆಯುವವನು ಎಂದು.
 - (2) ಬಾಳ್ಜಿಬಾಬನು ಸ್ವಾಹಾದುವುದರ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧಿತನಾದವನು (ಗಮನಿಸಿಲಿ ಮತ್ತಾಯ 12:22-28).
 - b. ದೇವರು ಅಹಜ್ಯನ ದೂರತಲಿಗೆ ಆತನು ವಾಸಿಯಾಗಲಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಜನಲು ಎಂಬೆಂದು ನಾನ್ಯಾಸಿಸಿದನ್ನು (ಪಜನಗಳ 3, 4; ಈ ನಾಜನೆಯಿಂದ ಅಹಜ್ಯನು ಹಣ್ಣಾತ್ಮಾಪದಂಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನೆಡೆಗೆ ಬರಲಾಲ್ಲ).
 3. ಆತನು ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಹೆಡಲನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು (2 ಅರನು 1:5-9)
 - a. ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ದೂರತರು ಹೇಜದಾಗ ಅದು

ಎಲ್ಲಾಯನಿಂದಲೇ ಏಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು (ಪಜನಗಳು 5-8).

- b. ಆತನು ಬವತ್ತು ಜನ ಸೀಹಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಾಶದ್ದಿಂದಹಡಿಯಾಡನೆ ಎಲ್ಲಾಯನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಕಳಹಿಸಿದನು (ಪಜನ 9).

- B. ಆಹಾಬನು ಹಜ್ಞಾತ್ತುಹಡಲೆಂದು ದೇವರು ಹೊಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇದಾಗಿತ್ತು, ಮರಣ ಸಂದರ್ಭವು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿಂತು ಯೋಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅಹಜ್ಯನು ಕೋಣಗೋಂಡನು.

- II. ಉತ್ತರ ಇಸ್ಲಾಯೀಅನ ಬಲಯುತವಾದ ಪ್ರವಾದಿ (1:9-17). ಎಲ್ಲಾಯನು ಘೃಢನಾದನು, ಆದರೆ ಆತನು ಇನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಯೀಅನಲ್ಲಿಯ ದೇವರು ನೇರವನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಲಗೆಗಿನ ಮಾರು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ:

- A. ಆತನು ದೇವರ ಜಿತ್ತುವನನ್ನು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು (ಪಜನಗಳು 3, 4).

- B. ಆತನು ದೇವರ ಕಾಯ್ದವನನ್ನು ಮಾಡಿದನು (ಪಜನಗಳು 9-15).

1. ಬೆಂಕಿಯ ಮೊದಲ ಬವತ್ತು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನನ್ನು ದಹಿಸಿಜಿಟ್ಟು (ಪಜನಗಳು 9, 10)
2. ಅಹಜ್ಯನು ಇನ್ನೂ ಬವತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಳಹಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯ ಅವರನ್ನು ದಹಿಸಿಜಿಟ್ಟು (ಪಜನಗಳು 11, 12). ಈ ನಾಲ್ಕು “ದೇವರ ಬೆಂಕಿ” ಏಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ ಕಾಯ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
3. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕತಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜಾರ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಉಜ್ಜಾದನು (ಪಜನಗಳು 13, 14) ಎಲ್ಲಾಯನು ಆತನೊಡನೆ ಅರನೆನೆಡಿಗೆ ಹೊಂದನು (ಪಜನ 15).

- C. ಆತನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಧೃತಿಕಲಸಿದನು (ಪಜನಗಳು 16, 17).

1. ಅರನನಿಗೆ ದೇವರ ಸಂದರ್ಭವು ತಿರುಗಿ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು (ಪಜನ 16): ದೇವರ ಮಾತು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರು ತನಗೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿದನು; ಆತನ ನಾವೇಜನಿಕ ನೇರವೆಯ ಸಂಭೂತವಾಯಾತು.
2. ದೇವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಹಜ್ಯನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು (ಪಜನ 17): ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಖಚಿತವಾದುದ್ದು.

III. ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ಲಾಯೀಅನ ಬಿವೇಜನಾಶಿಲ ಶಿಷ್ಯರು

- A. ದೇವರು ಈ ದ್ಯಾಹಿತಾಯಾದ ಜಿಕ್ಕತಫೆಯನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಇಲಿಸಿದ್ದಾನೆ (ರೋಮಾತ್ತರ 15:4; 1 ಕೆಲಿಂಧ 10:11) ಈ ಹಾರವು ನಂಬಿಂದಿಗೆ ಅನಂತಂಜ್ಞಾರಾಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನುಲನುಪುದಲ್ಲ (ಲೂಕ 9:54-56) ಬದಲಾಗಿ, ಬಿವೇಜನಾಶಿಲ ಶಿಷ್ಯರು ಈ ವ್ಯಾತಾಂತರಿಂದ ಕಸಿಷ್ಯ ಹಕ್ಕ ಮಾರು ಹಾರಗಳನ್ನಾದರೂ ತಾಯಿಬೇಕು:

1. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ವ್ಯಾಧರಾಗುಪುದಿಲ್ಲ.
 - a. ಎಲ್ಲಾಯನು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದಾಗೀಲೂ ಆತನು ಇನ್ನೂ “ದೇವರ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.”
 - b. ಅಹಜ್ಯನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿ ಕಾಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಕ್ಕೊಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ಕಾಗ್ಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದನು.
- (1) ಅಹಜ್ಯನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿ ಹೊಂಗದೇ

ಮುಂದಂತಹ ಜಕ್ಕಿಯ ಎಕೆನ್ನುವಿನ ವಾರ್ತೆಗೂಗಿ ಕಾಯ್ದಿನು.
ಹನ್ನನಾಮುದ್ರಿಕಾ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಪಾರೋಧ್ಯ ಕಾಡ್ರ್ಯ್ ಶಿಭಿಷ್ಯಾಣಾಣಿ ಓರ್ಮೊಬೊಲ್ಡ್ರ್ ಅಪ್ಪೊಕ್ಟೆಗ್ಲ್ ಶ್ರೀತಾನತೆ
ಮುಂತಾದಪ್ರಗಳು ಇವೆ. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕವು “ಹೋ
ಜಿಗಾಗಿ” ಮಾಡುವಂತಪ್ರಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಮಾಂತ್ರಿಕ
ಜಗತ್ತಿನೇಡಂ ಅಲಿಯದ ಜೆಲ್ಲಾಪವಾಗಿದೆ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು
ಹೋನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆಂಬರು ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥನ್ನು ಬಂಡಿಸಿದೆ
(ಸೋಂಡಿಲ ಯಾಜಕರಂಡ 19; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾರಂಡ 18;
ಅಪ್ರೋಷ್ಟಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 19).

(2) ಕೆಲವರು ಎಕೆನ್ನುವಿಗೆ ಮಾನುಷ್ಯ ತರ್ಕ ಕಾಗ್ರಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
ಅವರು ಬಿಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಎಂದು ಯೋಜಿಸು
ವರರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ಜ್ಞಾನೋಹಿತಿ 3:5, 6).

2. ವಿವೇಚನಾಶಿಲ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನಾವೆಂದಿಗೂ ದೇವರಿಗೆ
ಖಿರ್ದಾವಾಗಿರುವಂತಹ ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು
ದ್ಯೇಶಿಸಿಲಾರೆವು.
 - a. ನಾವು ಕೆಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಯಾವುದು
ಅಲ್ಲಾವುದಿ ಮತ್ತು ಸಿತ್ಯಾಣಾದ್ಯಾ ಎಂಬುದರ ಮಧ್ಯದ ಅಂತರವನ್ನು
(ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೋನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ) ಸಿತ್ಯಾಣಾದ್ಯಾ
ಎಂಬುದರ ಮಧ್ಯ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಣತ್ತೇವೆ.
 - (1) ದೇವರು ಮೇಸ್ಟಿಯನು ಬರಾರುವ ರಾತ್ರಿದ ಜಿನರನ್ನು
ರಾತ್ರಿನುವಚನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೈತ್ಯಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅವರನ್ನು ರಾತ್ರಿನಲು
ಅವಶ್ಯಾಗಿದೆ.
 - (2) ಇದು ಬಹಳ ದಿನದ ತ್ರಿತರಣವಲ್ಲ.
 - b. ಎಂಬಯನು ಸ್ತೋತ್ರಾನನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದಂತದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಲುವಾಗಿ
ನಂಬಬಾರದು, ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾರ್ತೆವನ್ನು
ಹೀಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿರೋಧಿಸುವರನ್ನು ದ್ಯೇಶಿ
ಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಂತದ್ದು ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ
(ಅಜ್ಞಾಯ 1:9; ಮುಂತಾದವು).
3. ಒಬ್ಬನು ದೇವರ ಜತ್ತುವನ್ನು ಬೆಳಗೆನೇ ಹಲವ್ತಾಣಗೊಳಿಸಲು ಬಲು
ವೃದ್ಧಸಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುಕ್ತಾಯ

- A. ಬೆಂಕಿಯ ಅಭಿಧೇಯರ ಮೇಲೆ ಜೀಳುತ್ತದೆ - ಈ ಜೀಬಿತದಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಅದರೆ
ಯೇಣು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ (2 ಥೆನೆನ್ನೋನಿಕ 1:7-9).
- B. ನಾವು ಮೂರನೆ ಬವತ್ತು ಜಿನರ ಗುಂಪಿನ ಅಧಿಪತಿಯಂತೆ
ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರೋಣ. ಅತನು ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಿಲುಗಳಂತೆ ಉಜಯಿವ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಲಸದೇ ಅತನ ಮುಂದೆ ಹೋದನು, ಅತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು
ಕರುಣೆಯ ಇಲಸಿಕೆಂಬ್ಲುವ ಒಂದೇ ಸಿಲೇಕೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನ
ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನು ದೇವರು ಎಂಬೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋಲನುವಂತೆ ಆತಸಿಗೂ
ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋಲಸಿದನು.